

Československá meteorologická společnost
při ČSAV

Slovenská meteorologická spoločnosť
pri SAV

I N F O R M A Č N Í V Ě S T N Í K

pro členy Společnosti

Za obsah odpovídá:

doc. RNDr. Jan Bednář, CSc. vědecký tajemník

Praha, září 1992

V ě s t n í k 2/1992

O b s a h :

- Nekrology - Karel Pejml
- RNDr. Emilie Trefná
- Plán činnosti na rok 1993
- Zpráva o kongresu Společnosti pro vědy a umění
- Noví čestní členové ČSMS
- Sylaby jarních novorů
- Různé

N e k r o l o g y

Zemřel Karel Pejml

Karel Pejml rozhodně nebyl nějakým dítkem Štěstěny. Patřil ke generaci, jejíž život i uplatnění zvrhla válka. Kdo ví, jak by se vyvíjel, kdyby mu započaté vysokoškolské studium nebylo zněmožněno uzavřením českých vysokých škol v roce 1939, kdyby nebyl totálně nasazen na práci do Německa, kdyby se v této době nejistoty neoženil.... Ekonomická realita mladé rodiny totiž už po válce návrat na Karlovu universitu nedovolila. Když však nyní zpětně přehlížíme, co se mu díky vážnému zájmu o obor a nezměrné pracovitosti podařilo v meteorologii udělat, je nutné smeknout; svými znalostmi i dílem bezesporu překonal většinu vysokoškoláků s "umetenou" životní cestou. Málokdo dnes už ví, že na agrometeorologickou observatoř do Doksan za ním jezdila "pro rozumy" řada zemědělských výzkumníků, kteří mu za četné konzultace slibovali zprostředkování vědecké hodnosti kandidáta zemědělských věd na základě rozsáhlého souboru prací, ale "skutek utek....."

Je třeba zdůraznit i neobjektivnost názoru, že Pejml byl "jen" popularizátorem meteorologie. Ano, byl jím, a to patrně naším nejúspěšnějším, ale to byl výsledek intenzivního využití jeho volného času. Pokud jde o jeho odborný profil, kdo jiný se může pochlubit podobnou tematickou šíří i hloubkou zájmů a publikací z agrometeorologie, kolísání klimatu, regionální a dynamické klimatologie a dějin meteorologie? Jestliže se např. jeho zásadní práce o kolísání klimatu v severočeské vinařské a chmelařské oblasti v letech 1500 až 1900 stala základem pro řešení prioritního programu katedry geografie Masarykovy university v Brně v rámci Národního klimatického pro-

gramu ČSFR, nesvědčí to dostatečně o jejím stále aktuálním významu?

Škoda, že rukopis 2. přepracovaného vydání Opravdové knihy proroků z roku 1987 byl na podzim 1990 nakladatelstvím Albatros vzhledem k ekonomickým potížím nerealizovaný autorovi vrácen. Doufejme, že podobný osud nepostihne i jeho Dějiny české meteorologie do roku 1918, které by měly být součástí profilového díla, připravovaného slovenskými kolegy. Na druhé straně bych rád připomněl, že Malý průvodce meteorologií, na němž se podílel jako člen autorského kolektivu, získal čestné uznání Mladé fronty za rok 1989. A je ironií osudu, že čestné uznání, které získala Meteorologie skoro detektivní (spoluautoři J. Munzar, K. Krška) v soutěži o nejkrásnější české a slovenské knihy 1991, jakož i tvůrčí prémie Českého literárního fondu za rok 1991 byly doručeny až posmrtně.

Co říci závěrem? Odešel dobrý a svědomitý člověk, jehož život byl naplněn, i když nedosáhl pomějných titulů a funkcí. Meteorologie mu totiž nebyla pouhým zaměstnáním, ale doslova povoláním; proto se jí věnoval do posledních dnů, vzdor vážným dlouhodobým zdravotním potížím. Svědčí o tom i jeho poznámka na vánoční přání 1991: "Ještě přeh hlavní nemocí jsem udělal to Klima hustiských válek; chtěl jsem to poslat do Meteorologických zpráv".

Všem, kteří měli možnost kolegu Pejmla poznat, ať už osobně nebo z jeho článků a knížek, bude proto citelně chybět. Čest jeho památce!

Jan Munzar

Odešla Emilie Trefná ...

S opozděním jsme se dozvěděli smutnou zprávu, že dne 30. dubna 1992 zemřela v Domažlicích ve věku nedožitých 78 let RNDr. Emilie Trefná (nar. 26.6.1914). V Hydrometeorologickém ústavu pracovala od roku 1949 až do odchodu do důchodu v roce 1976 na úseku klimatologie. Podílela se autorsky na významných odborných publikacích, které ústav vydal, např. na Podnebí ČSSR - Souborná studie a Podnebí a počasí v Krušných horách, S J. Reinharťovou napsala knihu Stručná klimatografie světa pro leteckou a jinou dopravu. Po mnoho let přednášela na podnikové technické škole a aktivně pracovala i v Československé meteorologické společnosti při ČSAV, kde byla dlouholetou členkou Hlavního výboru a hospodářkou.

Čest její památce!

Redakce MZ

Naše řady v letošním roce ještě opustili

Ing. Jan Svoboda a
Josef Meduna

Čest jejich památce!

P l á n č i n n o s t i
Československé meteorologické společnosti při ČSAV
na rok 1993

1. Bude uspořádán třídní odborný seminář k problematice meteorologických informací pro veřejnost (Praha, září).
2. Pražská pobočka uspořádá pro členy společnosti 12 přednášek na aktuální meteorologická témata, brněnská pobočka 7 přednášek a pobočka v Hradci Králové 6 přednášek.
3. Pro členy ČSMS bude dvakrát ročně vydáván interní informační věstník.
4. Ve spolupráci s kulturními a vzdělávacími institucemi budou pořádány příležitostné popularizační přednášky o meteorologii. Dále budou sledovány možnosti pro uplatnění meteorologické problematiky v rámci Univerzity třetího věku.
5. Na řádném valném shromáždění ČSMS, které se uskuteční v jarních měsících roku 1993 budou aktualizovány stanovy. Valné shromáždění dále rozhodne o novém programu činnosti společnosti a konstituuje nový Hlavní výbor, do něhož zvolí své delegáty jednotlivé pobočky.
6. Na poli vzájemné výměny informací, popularizace meteorologie a jejich praktických aplikací bude rozvíjena neformální spolupráce se Slovenskou meteorologickou společností, meteorologickými společnostmi v Rakousku a Maďarsku, podle možností i v dalších státech, s domácími vědeckými společnostmi a s meteorologickými institucemi, zejména s Českým hydrometeorologickým ústavem, Ústavem fyziky atmosféry, vysokými školami vychovávajícími meteorology a s armádní meteorologickou službou.
7. ČSMS bude pokračovat v aktivitách souvisejících se zajištěním vydání

Meteorologického terminologického a explikativního slovníku.

16. Světový kongres Společnosti pro vědy a umění

V posledním týdnu června 1992 proběhl v Praze a Bratislavě 16. Světový kongres Společnosti pro vědy a umění (vytvořené pro podporu věd a umění českými a slovenskými krajany v zahraničí), pořádaný ve spolupráci s Radou vědeckých společností při ČSAV. Jeho součástí bylo i symposium "Meteorologie, klimatologie a ekologie", které se uskutečnilo 29.6. na Právnické fakultě v Praze. Pro informaci přinášíme přehled přednesených referátů:

Bedřich Moldan: Národní klimatický program (MŽP ČR)

Jaroslava Kalvová: Problematika změn klimatu a zapojení ČSFR do mezinárodních aktivit (MFF UK Praha)

George Kukla: Problémy s předpovědí budoucího klimatu (Lamont Doherty Geolog. Obs. Palisades NY)

Karel Vaníček: Český hydrometeorologický ústav a výzkum ozónové vrstvy (ČHMÚ)

Zlata Čabajová: Súčasný stav riešenia vybraných otázok humánnej biometeorológie a bioklimatológie na Slovensku (Ústav humánnej bioklimatológie SAV)

Pavel Roubíček: Aplikace fluorescenční analýzy X-paprsků v ochraně prostředí (Sandy Springs, Maryland)

Richard Tykva: Radioindikátory ve výzkumu živé přírody (ÚOCHB ČSAV Praha)

Zd.F. Daneš: Teoretické základy analýzy sněžného pokryvu pomocí družice (Univ. of Puget Sound, Tacoma, Washington)

J. Pulpitlová et al.: Bioklimatické pomery mestských prostredí (ÚSTARCH SAV Bratislava)

Vlad. Čmerda: Proč zemědělci nebojují s kyselými dešti
Problémy vědecko-výzkumné základny a negativní dopady na životní prostředí, ekologii a zemědělství (Klatovy)

Josef Podzimek: Rozložení submikronových částic kolem tropopauzy Mikrostruktura kapiček zákalu (mlhy) a aerosolových částic sebraných v silně znečištěné atmosféře (Univ. of Missouri-Rolla, Rolla)

Jan Bednář: Modelování přenosu znečišťujících příměsí v atmosféře (MFF UK Praha)

- Miroslav Kocifaj: Interakcia slnečného žiarenia s reálnou aerosolovou atmosférou a možnosti radiačného monitorovania štruktúry, kvality a vertikálneho zvrstvenia aerosolu (ÚSTARCH SAV Bratislava)
- Jaroslav Svoboda: Modelování mezní vrstvy atmosféry a jeho využití v praxi (ÚFA ČSAV Praha)
- Daniela Řezáčová: Analýza a prognóza v mezosynoptickém měřítku v oblasti ČSFR (ÚFA ČSAV Praha)

Přednášející byli požádáni o zpracování krátkých souhrnů svých referátů pro Sborník, popř. pro zveřejnění v Meteorologických zprávách.

Noví čestní členové ČSMS při ČSAV

Hlavní výbor Československé meteorologické společnosti při ČSAV na svém zasedání v lednu t.r. vyzval předsedy poboček k podání návrhů na udělení čestného členství.

Pobočka v Hradci Králové podala návrh, aby čestní členství bylo uděleno RNDr. Jaroslavu Píchovi, zakládajícímu členu ČSMS, zakládajícímu členu pobočky v Hradci Králové a bývalému členu HV po několik funkčních období.

Pražská pobočka ČSMS podala návrh na udělení čestného členství ČSMS emeritnímu prof. Richardu Scorerovi z Velké Británie. Zdůvodnění návrhu přednesl doc. Kopáček.

Mimořádné vlné shromáždění konané dne 25. února 1992 tyto návrhy jednomyslně schválilo.

RNDr. Jaroslav Pícha, zakládající člen ČSMS a dlouholetý předseda pobočky ČSMS v Hradci Králové, je všeobecně znám svým trvalým úsilím o rozvoj meteorologie a ČSMS, v níž po mnoho let působil i jako člen Hlavního výboru. Jeho odborná i organizační činnost plně opravňuje k udělení čestného členství, které představuje vhodnou formu ocenění jeho zásluh.

Emeritní profesor Richard S. Scorer je členem Imperial Colledge University v Londýně. Byl poctěn Buchanovou cenou r. 1954, působil jako čestný sekretář Královské meteorologické společnosti (1958 až 1962), jako její

vicepresident (1962 až 1964, 1985) a v letech 1986 až 1988 president. Je zakládajícím členem Institutu aplikované matematiky, členem Královské společnosti pro zdraví, Královské aeronautické společnosti a Královské společnosti umění. Od r. 1971 navštěvoval tanka pravidelně ČSFR a byl v neustálém osobním a písemném kontaktu s pracovníky ČHMÚ, SHMÚ, MFF UK, ÚPA ČSAV a Výzkumného ústavu energetického. Inspiroval řadu odborných aktivit a byl nejen dobrým rádcem expertů v oboru aerodynamiky, fyziky oblaků a srážek nebo družicové meteorologie, problematiky znečištění ovzduší apod., ale i významně podporoval vědomí sounáležitosti naší meteorologické veřejnosti se západoevropskou komunitou.

Z dopisu prof. R.S. Scorerera:

Je pro mne velkou ctí, že mi bylo uděleno čestné členství vaší společnosti, a proto s velkým potěšením píši své poděkování. Připomínám si setkání s českými meteorology, která začala nejméně před 36 lety, kdy jsem na kongresu OSTIV a světovém plachtařském mistrovství ve Francii poprvé potkal dr. Förchtgotta. Od těch dob jsem se mnohokrát setkal s pracovníky institucí v Praze a v Bratislavě a získal zde mnoho přátel. Bylo by obtížné vybírat jen některé z nich, neboť velice mnoho přátel stimulovalo vědecké diskuse a mně bylo příjemné jejich pohostinství.

Později se staly předmětem četných diskusí družicové snímky. Přitom se vycházelo z mých předchozích zájmů o fotografii oblačnosti a znečištění ovzduší. Zde se mi u vás dostalo velké privilegia poučit se na tomto rozsáhlém a významném poli z velmi cenných meteorologických pozorování.

Zvláště bych se chtěl zmínit o osobě, která povzbuzovala a stimulovala moji práci, a to o dr. Milanu Koldovském. S ním jsem dospěl ke vzájemnému porozumění, které pro mne bylo nanejvýše významné a umožnilo mi seznámit se s četnými dalšími meteorology ve vaší vlasti.

Bylo velmi příjemné přispívat individuálním způsobem k rozvoji meteorologie v dobách, kdy podpora věd se soustřeďovala na velké projekty řešené v týmech mnoha profesionály. Individuálním způsobem jsme mohli rozvíjet osobní, vědecké a intelektuální aktivity bez velkých výdajů.

Ještě jednou upřímně děkuji vaší společnosti za čest, které se mi dostalo.

Váš nejvěrnější

Richard Scorer.

Sylaby přednášek z akcí ČSMS

RNDr. Jaroslav Pícha:

" A přece se točí "

Předneseno 25. února 1992 v Praze

Dne 8. ledna 1992 uplynulo 350 let od smrti velkého matematika a fyzika Galilea Galileiho, jenž byl prvním, který po staletích zpochybnil na základě svých experimentů aristotelovské představy o dění v přírodě. Zasáhl totiž do přírodního bádání takovým způsobem, že ho lze označit za zakladatele moderní fyziky. Jeho spisy obsahují názory, které, až na malé výjimky, platí po celá tři staletí a nové fyzikální objevy, učiněné v posledním půlstoletí, navrátily galileovskou fyziku.

Především je zakladatelem nauky o pohybu hmoty-dynamiky, jež se týká oblasti od nejmenších částic až po planety a hvězdy ve světovém prostoru, kterou z dosavadních dohadů přivedl až na hotvou vědu. Nejčastěji se uvádějí jeho výsledky o volném pádu a kyvadlovém pohybu. Zabýval se také akustikou, konstrukcí teploměru, studoval vztlak vody v závislosti na atmosférickém tlaku. V těchto poznatelech pokračovali jeho první žáci, Torricelli, Viviani a ve Francii Pascal.

Jeho fundamentální objevy a z toho vyplývající literární činnost je tak monumentální, že i kdyby jeho dílo přináleželo několika badatelům, mohli bychom i tyto jednotlivce zahrnout mezi přírodovědecké velikány.

Bly prvním člověkem, který jím zhotoveným dalekohledem obrátil pozornost k noční nebeské obloze. Na základě svých astronomických pozorování rozhodujícím způsobem zasáhl do ustáleného a oficiálního ptolemaiovského názoru o prioritním postavení Země ve vesmíru a stal se nekompromisním obhájcem teorie Koperníkovy.

I když jméno Galileovo přesáhlo v oné době hranice Itálie, z hlediska monopolního postavení církve ve společnosti bylo šíření koperníkovských myšlenek kacířským činem, což nebylo možné tolerovat. I přes vysoký věk (70 let) a nenc byl tento neduživý člověk postaven před církevní tribunál. Tento monstrózní proces trval několik týdnů, Galilea psychicky vyčerpán a nelze se divit, že ve stavu tělesné a duševní zbledovanosti se odhodlal zapřít sebe sama a prohlásil, že se mýlil. Tradovaný výrok, že sotva podepsal mu uloženou přísahu zvolal s pozdvíženou hlavou před svými soudci "a přece

se točí", patří do říše báhorek.

Bylo mu uloženo trvalé domácí vězení a nikdo ho nesměl navštěvovat. V r. 1637 oslepl a 8. ledna 1642 umírá. Totalitní církevní moc nedovolila umístit na jeho hrob náhrobek. To se stalo až téměř po sto letech.

Vilibald Kakos:

Významné hydrometeorologické anomálie v posledních letech na území České republiky.

Předneseno 17. března 1992 v Praze.

Na přednášce byly diskutovány nejvýznamnější či z hlediska pravděpodobnosti výskytu zcela mimořádné hydrometeorologické anomálie (teplot a srážek - povodní a sucha) v posledních desetiletích zejména na území ČR. Informace byly do určité míry shrnutím výsledků z odborných publikací a novinových článků, zveřejňovaných každoročně v časopise Hospodářské noviny od r. 1976 do r. 1991.

Na četných kladných teplotních extrémech vyskytujících se zejména od r. 1983 byl na základě sekulární teplotní řady v Praze - Klementinu od r. 1775 potvrzen celkový trend oteplování (relativně největší četnost překonaných absolutních denních maxim teplot vzduchu v zimních měsících, vůbec nejvyšší naměřená teplota v červenci 1983, dosud nejvyšší průměrná teplota měsíce února a března 1990 a j.). Na několika příkladech naznačeno, že došlo tako pravděpodobně k větší četnosti prudkých změn teplot vzduchu ze dne na den (extrémní pokles ze Silvestra 1978 na Nový rok 1979), anebo během několika sousedních dnů. Podle srážkové řady na území Čech od r. 1875 bylo zjištěno, že v posledních 20 letech byla překonána absolutní maxima měsíčních úhrnů ve všech zimních měsících i v březnu. Zvláště pak v r. 1981 bylo překonáno velmi mnoho nejvyšších měsíčních úhrnů srážek na stanicích v Čechách a rovněž tak nejvyšších denních úhrnů (červenec 1981). Také některé případy průtrží mračen (snad největší intenzita srážek během dvou hodin v tomto století na území ČR dne 1. 7. 1987 v povodí Jílovského potoka a j.) svědčí o větší extrémitě tohoto období. Porovnáním některých meteorologických údajů s hydrologickými se ukázalo, že např. používaný dlouhodobý roční průměr srážek pro území Moravy by yblo vhodné znovu prověřit.

Radan Huth - Ivana Nemešová - Nina Klimperov :

Objektivní kategorizace počasí - možný přístup k detekci klimatických změn

Předneseno 31. března 1992

Metodu detekce klimatických změn pomocí objektivní kategorizace počasí poprvé použil Kalkstein (1987) pro Aljašku. Cílem metody je vytvořit skupiny dní (clustery) s co nejpodobnějšími projevy počasí. Změny chování teplotně extrémních klustrů (nejstudenějších a nejteplejších) v čase (t.j. změny četnosti jejich výskytu nebo změny jejich vlastností) ukazují na možnost reálně existujících klimatických změn.

Přednáška prezentuje předběžné výsledky kategorizace pro Prahu-Klementinum pro dvě období po 14 zimách (XII - II 1951 - 64 a 1965 - 78, t.j. celkem 1263 resp. 1264 dní). Každý den byl charakterizován osmi proměnnými (průměrná teplota, amplituda teploty, relativní vlhkost, zonální a meridionální složka větru, rychlost větru, oblačnost a teplotní tendence), z nichž bylo pomocí analýzy hlavních složek (PCA) vytvořeno pět lineárně nezávislých faktorů. Ty dohromady vysvětlují přes 83 % celkové proměnlivosti.

Shlukování bylo provedeno metodou "average linkage". Po zanedbání malých klustrů (s počtem dní menším než pět) jsme dostali 29 klustrů pro první a 32 pro druhé období. Většina klustrů se liší od původního, neroztříděného souboru (1263/1264 dní) na 95 %-ní hladině statistické významnosti ve všech proměnných; všechny clustery se od původního souboru liší v aspoň třech proměnných. Odlišitelnost počasí v Brádkovských situacích od původního souboru je podstatně menší.

Pro každý cluster jsme zkonstruovali průměrnou mapu hladiny 1000 hPa. Každý cluster (tedy typ počasí) je více či méně vázán na určitý typ cirkulace. Pro některé clustery je vazba přízemního počasí s cirkulací silnější - je to při západních až severovýchodních cyklonálních a východních až jižních anticyklonálních situacích. Toto tvrzení potvrdilo i podrobnější studium počasí v Brádkovských situacích.

Prošek Pavel - Smítková Eva - Svoboda Jaroslav - Štekl Josef - Zelený Jaroslav :

Proudění v oblasti Pálavy - měření a modelový výpočet

Předneseno 12. května 1992 v Praze

V době od 27. 5. až 3. 6. 1991 proběhlo na Stolové hoře na Pálavské

vrchovině speciální měření proudění vzduchu. Měření se zúčastnili pracovníci ÚFA ČSAV a PF MU v Brně. K měření proudění byly použity 2 sonické anemometry a 2 vrtulkové. Tato základní měření byla doplněna pomocí 13-ti anemometrů METEOR, zapůjčených československou armádou. Hlavním účelem měření bylo získání dat pro testování numerického modelování proudění. Pro tento účel bylo měření časově průměrováno v intervalu 30 minut. Rychlost proudění byla po celou dobu experimentu slabá (2 - 4m/s na vrcholku Stolové hory). Pro pozorované proudění je typický rychlý útlum proudění těsně za závětrnou horní hranou Stolové hory. Při rychlostech do 2m/s a instabilním teplotním zvrstvením v přízemní vrstvě "kopíruje" vítr v závětří Stolové hory vrstevnice blízko pod horní hranou Stolové hory. Na plochem vrcholku Stolové hory dochází často k zakřivení proudnic. Takové chování větru lze vysvětlit tím, že Stolová hora vytváří dodatečný tlakový gradient, který vyvolává toto stáčení směru větru. Modelové výpočty ukazují útlum větru v závětří doprovázený stáčením směru větru. Tyto jevy však nastávají ve větší vzdálenosti od vrcholku, než je tomu ve skutečnosti. Zakřivení proudnic na plochem vrcholku Stolové hory není v modelových výpočtech patrné. Další numerické experimenty jsou potřebné, aby se důkladněji vyšetřily možné termické vlivy a vliv horizontálního kroku sítě. Během experimentu byly také měřeny některé další charakteristiky turbulentního proudění: turbulentní tok tepla, tok latentního tepla, parametr drsnosti. Tato doplňková měření se prováděla na vrcholku Stolové hory a na východním svahu v těsné blízkosti horní hrany svahu. Naměřené hodnoty jsou srovnány s hodnotami naměřenými nad rovinným terénem. Je sledována závislost střední rychlosti proudění na parametru stability podle Monin-Obuchova.

Pavla Skřivánková:

Automatické radiosondážní zařízení DigiCORA a jeho využití

Předneseno 16. června 1992 v Hradci Králové

Přednáška byla věnována seznámení členů pobočky ČSMS s finským automatickým radiosondážním systémem DigiCORA - RS 80, který je od 1. ledna 1992 v operativním provozu na aerologické stanici Praha - Libuš.

Přítomní byli obeznámeni se základními principy měření tlaku, teploty a vlhkosti pomocí kapacitních čidel a směru a rychlosti větru pomocí údajů získaných navigačním systémem OMEGA. Kapacitní čidla BAROCAP, THERMOCAP a

HUMICAP zaručují svou citlivostí a minimální setrvačností vysokou kvalitu získávaných údajů.

Obecný technický popis systému DigiCORA, radiosondy RS 80 a ozónsondy s americkým čidlem ECC zahrnoval i informace o standardním interním software pozemního zařízení DigiCORA MW 11.

Značná pozornost byla věnována rozboru funkcí externího software pro PC, zejména programu METGRAPH. Tento program umožňuje uživateli komplexní zpracování aerologických dat od prvotního ukládání přes tvorbu standardních WMO zpráv TEMP a PILOT až po vytváření měsíčních statistik. Součástí programu je podprogram GRAPH, který poskytuje operátorům v průběhu měření většinu dostupných informací a umožňuje také porovnání reálného měření s kterýmkoliv předcházejícím.

R ů z n é

P ř i p o m í n á m e členům pražské pobočky ČSMS, že podzimní běh tradičních hovorů o aktuálních otázkách meteorologie se bude konat jako obvykle každých 14 dní počínaje úterým 6. října 1992 ve 14,30 hodin v karlínských kasárnách.

Dne 1. prosince 1992 ve stejný čas a na stejném místě se uskuteční výroční členská schůze pražské pobočky ČSMS spojená s volbou funkcionářů.

Poslední přednáška v letošním roce se bude konat 15. prosince.

-o-o-o-o-o-

Zaplatili jste členské příspěvky ?

Prosíme všechny členy ČSMS, aby pokud tak ještě neučinili, vyrovnali členské příspěvky a pokud v poslední době změnili bydliště, aby tuto změnu ohlásili sekretariátu ČSMS Na Šabatce 17, 143 06 Praha 4.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-